

Poble de Salt

PERIÒDIC QUINZENAL

SUBSCRIPCIÓ A LA BASTRETA
1'25 Trimestre
Número solt, 15 cèntims

Redacció i Administració:
Princesa, 132. - SALT

CENTRES DE SUBSCRIPCIÓ I VENDA
Princesa, 132.-Salt
Carretera de Girona, 55.-Veïnat

Al Poble:

Calia que el nostre poble es captingués de fer sentir la seva veu. Hi ha coses que no haurien de permetre que restessin tan allunyades de nosaltres. Per això havem creat aquest periòdic.

EL POBLE DE SALT, tan modest com vulgueu, aspira a ésser ni més ni menys que això que ja revela el seu títol: el periòdic i l'amic de tots els saltencs, sense excepció de cap mena...

Literatura, art, esport, divulgacions, ciutadania, actualitats, humorisme... Heus ací el nostre programa, heus ací la síntesi de les nostres aspiracions.

Reconeixem tanmateix les nostres deficiències, i és per això que ens adrecem a vosaltres, cars llegidors, per a demanar-vos que vulgueu considerar aquestes planes tan esperades i tan nostres com una cosa de tots i de cadascú. Aquesta és la manera única de poder reeixir, d'arribar a complaure com voldríem totes les fretures que ara i adés imperin o puguin imperar entre nosaltres.

Aprofitem també aquesta avinentesa per a saludar cordialment, d'aquestes columnes estant, la premsa de la nostra estimada terra i en particular la gironina.

LA REDACCIÓ

Un pas més

El que segueixi els moviments de l'estat d'ànim del poble de Salt, haurà comprovat indubtablement que d'un quant temps ençà ha millorat notablement en el seu aspecte cultural; al *Centro Obrero de Cultura, Floreal*, ultra les múltiples representacions teatrals realitzades, s'han portat a cap una sèrie de conferències; al *Centro Republicano de Salt* no s'han quedat endarrera organitzant igualment un cicle de conferències,

altre tant ha ocorregut en l'estatge de les escoles cristianes.

Fa uns mesos una colla d'entusiastes de la cultura fundaren una entitat sots el nom força expressiu de «Grup Excursionista Germanor» amb el noble afany d'educar-se i educar a l'ensem a tot el jovent del poble física i moralment i a tal objecte procuren bastir una biblioteca—que prou falta fa al poble—on poder satisfer les seves ànsies.

No fa gaires dies, també portats per un esperit de germanor, un estol de joves aimants de

les coses nostrades, han fundat un *Foment de la Sardana*.

Doncs bé, nosaltres hem volgut donar un pas més en aquest aspecte. Cal considerar que Salt compta amb elements suficients per a fer una publicació local en les pàgines de la qual poder divulgar les coses que interessin al poble; i amb aquest afany desinteressat donem a la llum pública aquest portaveu amb el nom de POBLE DE SALT, no dubtant de la bona acollida que el poble en general ens dispensarà.

ANDALLA

Angel Guimerà

Volem retre tribut d'afecte i admiració, des d'aquestes columnes, a la memòria dels nostres il·lustres traspassats.

Avui comencem amb aquest humil homenatge al gran cantaire i patriota Àngel Guimerà, dramaturg eminent i poeta inspiradíssim, glòria immortal de les lletres nostrades.

Parlem-ne

Parlem-ne de les criatures que a l'edat de deu anys ja treballen. Sí, parlem-ne perquè el dia de demà, la nostra consciència estigui ben neta de tota culpa. Culpa que els nostres avantpassats han tingut, culpa que els homes d'avui tenen, culpa que tindrem tots nosaltres si no ens en preocupem.

Crec que no estaria de més, ho repeteixo, el preocupar-nos-en i sobretot el fer-ho d'aquells infants que no tenen recursos d'estudiar, perquè als seus pares els falten els mitjans econòmics per donar-los-hi els estudis necessaris.

No és ben trist veure un noi de l'edat de vuit a deu anys en una fàbrica, taller, magatzem o el que sigui? En lloc de trovar-lo en un estudi i en una escola gimnàs, perquè es faci home moralment i físicament, és en aquest cau d'aire viciat on el trobem, es cria, cada dia amb més intensitat, amb el pit esfondrat, la cara esgrogucida, el mirar trist i amb una flaqueza d'esperit tal, que sembla que estigui en convalescència d'una malaltia.

Caldrà, doncs, perquè això no succeeixi demanar a qui tingui mitjans per fer-ho, que obligui als pares dels infants «que poden» a fer anar el noi a l'escola, almenys fins a l'edat de catorze anys i que dongui facilitats als pares que per l'estat econòmic no poden suportar les despeses de l'estudi de llurs fills, perquè se'ls ensenyi de franc, de la mateixa manera que ho farien pagant.

Perquè el mateix que ens està passant a nosaltres no es repeteixi el dia de demà amb els nostres fills, es precis que ens preocupem nosaltres joves mateixos d'aquests afers, i així quan els nostres successors arribin, ja tindran els primers passos que necessiten per dedicar-se a altres restauracions.

Que hi ha res més bonic, que d'aconseguir per als altres ço que els nostres pares no han pogut per a nosaltres?...

ENRIQUELM

Pro llengua vernacla

També volem encabir en el nostre periòdic una petita secció—tan modesta com ell—destinada a propagar entre els nostres lectors i lectores el coneixement gramatical de la parla catalana. El mètode que ens proposem seguir ja fou emprat temps enrera, damunt LA PUBLICITAT, de Barcelona, per l'admirat Mestre Fabra, al qual des d'aquestes columnes preguem que ens perdoni l'atreviment, bo i acceptant alhora el més fervorós dels nostres homenatges.

No haveu estat mai temptats d'escriure alguna cosa que consideréssiu publicable? Trameteu-nos, si us plau, qualsevol treball original escrit en català i que no excedeixi d'una quartel·la corrent. Nosaltres el publicarem tal com sigui, tenint cura de subratllar els mots i locucions que ens semblin incorrectes, i a continuació indicarem les substitucions convenients.

Preveiem que ens caldrà fer un esforç per tal de quedar bé amb tots els nostres col·laboradors i col·laboradores. Ens seria molt grat.

PAL·LAS

Nota.—Feu constar en el sobrescrit «Per a la secció *Pro llengua vernacla*».

TALLER DE FUSTERIA I MOBLES
ENCÀRRECS FUNERARIS

Casa Juncà

Princesa, 25 27 i 29

SALT

Les nostres modistetes

*Avui les nostres modistetes han fet festa,
Santa Llúcia sa patrona han celebrat;
i ben abillades i ben perfumada la testa
les hem vist a la plaça alegres dansar.*

*Els nostres cors, batién d'alegria;
els nostres llavis, somreien de satisfacció;
les nostres pensés cercaven poesia
mentre elles gaudién de la dansa millô.*

*I en cada u amor, bondat i bellesa
hi fulgurava amb exquisida gracilitat;
són les flors millors de nostra lloada terra
i nosaltres hem d'aimar-les i respectar!*

AGUSTÍ CABRUJA

Desengany

*Fas puntes al coixí
igual que la puntaire,
les penes que el cor senti
te les ha dutes l'aire;
mes tu forta d'esperit
no t'has de batre,
i arrencant, sospirs del pit
t'has de combatre.
Has d'ofegar dintre ton cor
la flama encesa
d'aquell passat amor
que en tú féu presa.
Tingues fe en el demà
que tú ets jove
i si tens fe seràs,
ferma roca:
roca que mai no es desfà
perquè és forta
i del que hà de passar
ja res no l'importa.
Pren exemple, doncs,
de la roca dura,
si vols tenir nous jorns
d'amor i ventura.*

FRA VIMA

Tirant Pedretes

Joves, teniu xicota? No? Doncs aneu a corre-cuita al taller de modisteria de les germanes Ferreres que per tots els gustos n'hi ha.

N'hi de «maques», n'hi ha de lletges;
n'hi ha de blanques, n'hi ha de brunes;
n'hi ha d'alegres, n'hi ha de tristes;
n'hi ha d'amables, n'hi ha de burletes;
n'hi ha de grans, n'hi ha de petitetes;
i la més formosa i gentil de totes elles
és la filla mitjancera del nostre *Quelet*.

Coneixeu aquella xicota que treballa a cal xistós sastre *Garrota* i que el seu cognom comença per una N? Si? Doncs haveu de saber que l'altre dia amb una sola mirada dels seus ulls enlluernadissos i satànics va llençar en Joanet per terra d'una manera alarmant i escandalosa. Res més.

Ens hem assabentat per mitjà de veus volants que el nostre don *Felipe* dintre poc se'ns casa amb una castellana més reixinxolada que els *caballitos* de Sant Agustí.

Déu Nostre Senyor des del cel estant els faci ben units.

Hem de dir-te, *Pepet*, que et posis gorra o barret i no facis enfadar tant el teu *dimoni* de Sta. Eugènia que—ai Senyor!—acabaràs... plantant-la.

En *Julián*, aquell jove barber que imita en Charlot amb els típics *andares*, es casarà—si no hi ha res de nou—d'ací a quatre o quinze mesos amb la noia que actualment parla. A més, diu—i ho hem sentit a dir—que el festejar perjudica l'estómac i fa *nen*.

Molta raó, *maço*; molta raó!

En Jaumet no passa un vespre que no vagi a cala *Sila* amb l'excusa de comprar mongetes a veure a la Maria. Aquesta Maria és la filla única de la *Sila* i la *Sila* és mestressa d'un establiment de queviures, i en Jaumet el fadrí major d'en Fortiana, i en Fortiana se l'estima com si fos un tros de carn de la seva carn i una vegada a l'any li dóna cinc pessetes de propina. I si no, aneu-ho a preguntar a ne'n Jaumet de la Maria de la *Sila*.

El festeig d'en Lluís i la *rossa* acabarà com el casament d'en *Fredalico*. Si no, deixem un duro en Massana o a *Viura* per testimoni.

A que no endevineu la parella més ben aparellada? Es en Pau i la *Pepeta*. I el que en sàpiga un altra millor es serveixi passar per la nostra redacció dilluns de tres a quatre de la matinada que li seran regalades quatre mil cinc centes vuit clatellades com a protesta i com a *sabi*.

Escolta, Carmeta; saps que en tenim moltes queixes de tu? Saps que ja van quatre els joves que han festejat i vint-i-cinc els que has trastocat?

De prosseguir amb aquesta desconsideració personal et retratarem el dia menys pensat i t'enviarem al MUNDO GRÁFICO, tot i dient, que ets l'autora de vint-i-cinc víctimes de l'amor. Hem de recorda -te que quan surts de la fàbrica de Santa Eugènia sembles la romàntica *Mimi Pinsón*.

Fins un altre, *maca*.

∞

En Tomàs i la Carmeta
—i perdoneu-me, oh Senyor!—
En Tomàs i la Carmeta
s'estimen de tot cor;
i l'altre dia al cinema
discutiren de debó.
perdoneu-me, oh senyor!
si sóc tan tafaneta
amb les coses de l'amor.

JAPET

Petit drama

(El jugador)

Són de dos a tres quarts d'onze de la vetlla d'un dissabte del mes de Desembre.

Els carrers són deserts, no per això tothom és a dormir, els hostals estan plens d'homes, vells i joves, els de sempre; el cafè; instal·lat en un primer pis, no està ple, però també hi han els de cada dissabte, mitja dotzena al voltant de l'estufa; a les taules més properes uns juguen al dòmino, altres a cartes. Cap a un extrem de la sala i ocupant un angle hi ha un departament fet de maó de cantell: és la sala de joc; dues taules rodones amb un drap verd al mig, i d'altres rectangulars bastant llargues, totes voltades de cadires de boga i uns penjarrobes clavats a la paret, formen el mobiliari de la saleta; les taules rodones són exclusivament pels del *canari*, en les altres s'hi fa el que es vol.

En aquest moment aquest antre minúscul de vici i perversió està ple de gom a gom, de tant en tant se sent un fort cop a la taula de *canari* acompanyat d'una carta que llança un jugador, al poc una paraulota grollera i indecent i molt sovint alguna discussió entre ells.

Dels jugadors n'hi ha un que demostra la seva agitació nerviosa mastegant una punta de caliquenyo barroerament i remenant frenètic unes quantes monedes d'argent que té al davant. . . . .

UN SALTENC

Galetes i Xocolates SOLSONA

són les més preferides per la gent de bon gust

Notícies Locals

Ens hem assabentat per mitjà de la premsa diària que en un concurs de dibuixos de «*La masia catalana*», organitzat per una entitat barcelonina, ha assolit un premi el nostre bon amic i company, en Joan Paradedà, amb un dibuix de la masia «*La Casassa*», de la veïna comarca de Sant Gregori. A més, ha obtingut en el mateix concurs un accésit al segon premi literari.

Felicitem l'amic per l'èxit obtingut, esperant que aquest fet l'estimularà a prosseguir treballant de ferm en les seves aficions artístiques, desitjant-li a l'ensem moltes prosperitats en tan bella tasca empresa.

○○○

Conferència.—Demà diumenge, a les dues de la tarda, el nostre benvolgut company Emili Pibernat, disertarà sobre el tema «*Administració Municipal*», en el local d'espectacles del «*Centre Republicà*».

○○○

Nova agrupació juvenívola.—Un grup de joves entusiastes de la nostra dansa, estan portant a cap la constitució d'un «*Foment de la sardana*».

○○○

Es va popularitzant cada dia més el «*Grup Excursionista Germanor*» que porta ja fetes diverses sortides per alguns pintorescos i bells indrets de les nostres contrades.

○○○

Dilluns passat, Jaume Compte conversà una bella estona amb els veïns d'aquesta població sobre les seves vicissituds durant la seva estada a les presons espanyoles. Un públic nombrós escoltà i ovacionà emocionadament la vibrant i càlida paraula d'aquest veritable màrtir de la fe catalana i llibertària. L'acte tingué lloc en el local d'espectacles del «*Centre Republicà*».

○○○

Carrers que canvien de nom.—El nostre Ajuntament ha acordat de substituir el nom del carrer de Sant Francesc pel de Joaquim Ravetllat i el de la Rambla del Manicomi, pel de Josep Anselm Clavé. A més ha estat donat el nom d'Àngel Guimerà a un carrer de l'aixampla.

○○○

Fou posada en escena amb tota propietat per la secció dramàtica del «*Centre Floreal*», la interessant obra d'Alfons Roure «*La Florista de la Rambla*». El públic premià amb grans i perllongats aplaudiments l'excel·lent interpretació dels aficionats artistes.

○○○

Des del dia 24 del corrent, fins a l'onze del mes entrant tindrà oberta una exposició de pintures i dibuixos, el nostre company Joan Paradedà, instal·lada a l'establiment Estruch, plaça de la Constitució, Girona. En Paradedà ens prega, que des d'aquestes columnes vulguem fer extensiva a tot el poble la invitació a l'esmentada exposició.

Per la nostra part li desitgem un bon èxit.

○○○

Un pobre veí, vell, carregat de misèria, sens empar de ningú, va demanar l'ingrés a l'Asil de Pedret.

La Diputació al cap de dos mesos—2 mesos, senyors!—va acordar aprovar l'instància del pobre veí que podrà ingressar a l'Asil, quan li toqui el torn, si no mor abans.

Senyors diputats. ¿Ja sabeu que la beneficència la teniu molt abandonada?

Ha visitat el nostre poble el súbdit polac Ignasi Offuer, Professor d'Idiomes qui ple d'abnegacions i sacrificis, els que solament poden ésser fills d'un esperit cultivat i abnegat, realitza un viatge d'estudi per aquestes belles terres ibèriques, i principalment per nostra volguda regió. En recull les palpitations racials per a portar-les al seu país com a tribut d'admiració envers nostra pàtria.

Subscripció popular.—Fa alguns dies que hom obrí una subscripció per tal d'adquirir un quadre del nostre Aguilera, per a regalar a l'Ajuntament. Fins avui s'ha pogut recollir una quantitat força remarcable. Però, són molt pocs encara els que s'han dignat aportar-hi llur òbol generós. Cal no oblidar que el pintor Aguilera, és una de les nostres escasses glòries. Tothom, segons les possibilitats de cadascú, hauria de contribuir a aquesta subscripció que representa per als saltencs un honorós acte de ciutadania. Així ho esperem dels nostres conveïns. Admeten quantitats els membres de la Comissió organitzadora, senyors Joan Paradedà, Francesc Moré i Francesc Vilà.

Dies ha, que els nostres joves venen donant proves de no conformar-se a la passivitat onerosa en què s'han rabejat tant de temps. Ahir maldaven i encara avui no reposen per a la consecució d'un terreny d'esports. Ara mateix acaba de constituir-se una agrupació d'aficionats a la nostra dansa. Caldria, però, que no els deixéssim sols. Cap jove sardanista o no sardanista del nostre poble no hauria de deixar de col·laborar amb els altres companys seus que s'han decidit a passar al davant en l'afer que ens ocupa. Hom ha de tenir en compte que més tard o més d'hora, aquests mateixos joves enfocaran llurs aspiracions per altres perspectives més enlairades. Es necessari que tothom faci un petit esforç per no defallir ja de bon començament.

Quan surtin a llum aquestes línies, les nostres «*llucietes*» de l'art del didal i de l'agulla ja estaran celebrant llur tan simpàtica festa. A la tarda sardanes i balls, i a la nit concert i ball per l'orquestra-cobla «*Girona*». Nosaltres no sabrem estar-nos, segurament, de compartir la seva alegria estimuladora i l'encís dels seus esclats enllurenadors. Ja en parlarem en el pròxim número.

En el concurs d'edificis organitzat per la Cambra de la Propietat Urbana, s'ha premiat la bonica casa que el veterinari senyor Serras té al carrer d'Esteve Vila. Enhorabona.

Es digna d'elogi l'obra d'urbanització que el senyor Vilaseca ha portat a cap a l'entrada de Salt.

Crònica de l'Ajuntament

—S'ha rebut una comunicació del Director de la *Compañia Telefónica Nacional* manifestant que ha quedat aprovat el projecte de radi de la xarxa telefònica de Girona, dintre la qual quedarà compresa la zona amb edificació continua de Veïnat de Salt i Salt, accedint a la petició formulada per la Comissió Municipal Permanent.

—L'Ajuntament s'ha adreçat al Sr. President de la Diputació Provincial suplicant-li que es serveixi manifestar si es desitja aprofitar la futura xarxa de clavegueres d'aquest municipi per els desaigües de les residuals del Manicomi, com també sol·licitar la màxima subvenció per a poder realitzar tan important obra sanitària.

—S'ha sol·licitat de la *jefatura* d'Obres Públiques que es serveixi disposar la tallada i substracció dels dos primers arbres situats en el kilòmetre 3, hectòmetre 6, que es troben davant el despatx del Sr. Mestre del Grup Escolar, obligant-se l'Ajuntament al compliment de les condicions reglamentàries.

—Ha estat nomenada mestressa interina de l'escola nacional de noies d'aquesta població la senyoreta Pilar Bonmatí.

—Componen les Comissions encarregades de portar a cap el Cens de població els següents senyors:

Presidents: Didac Bover, Josep Xifra Xifra, Pere Brugué, Joan Alabàu i Egésip Martin.

Vocals: Josep Puig Canals, Jaume Vicens, Antoni Boadas, Delfí Bagué, Farriol Bonavía, Miquel Rabasseda, D. Viñolas, B. Mateu, Joan Pagés, Miquel Plana, Pere Nuell i Narcís Aliu.

Cal que tots els ciutadans de Salt omplin completament i bé les fulles del cens de població i el padró d'habitants. Aquests padrons no serveixen de base per a cap mena d'impost, ni poden ésser, utilitzats a efectes fiscals.

En canvi, el fet de no figurar inscrit en el registre de veïns causa sovint incomptables molèsties als interessats a obtenir determinats documents o bé a aprofitar determinats serveis municipals.

Divulgacions

—M'he assabentat que també formeu part de la redacció del periòdic local que acaba de fundar-se i que deurà apareixer dintre de poc. La meva enhorabona. Però, em sembla que us haureu oblidat d'alguna cosa ben interessant per als vostres probables lectors. Dic això perquè un descuit d'aquesta llei l'han sofert, dissortadament, gairebé totes les publicacions similars a la vostra. Em refereixo a allò que a manca de nom més apropiat podríem qualificar de «vulgarització científica».

Trobo molt bé que feu literatura i que parreu d'arts i d'esports i de xafarderies. Tanmateix, crec que no hauríeu de deixar d'ocupar-vos de les coses de la mecànica, i de la construcció, i de la agricultura, i de tantes i tantes d'altres branques de la ciència aplicada. Fa pena de sentir, a cada moment, tantes absurditats i niciees com surten—per la ignorància—de la boca de molts dels nostres conveïns. Creiem que des d'aquestes

pàgines hom podria contribuir poc o molt a generalitzar, expressant-se d'una manera senzilla i amena, aquella classe de coneixements.

—Magnífic. Però ens falta qui se'n vulgui encarregar d'aquesta secció.

—Si no ho trobéssiu massa pretensió, jo mateix i algun meu company us podríem resoldre aquesta dificultat. No som pas cap set-ciències ni ens plaurien els títols que poguéssim guanyar-nos de mestres o de patums. Altre desig no ens mou que el de portar a terme allò que nosaltres considerem de gran importància per al millor èxit d'aquesta bella tasca que vosaltres esteu disposats a iniciar i continuar.

—Acceptat, car amic, acceptat... I amb molta satisfacció. Podeu començar quan us plagui.

—Procurarem que sigui en el segon número.

Cafè amb llet

Lluites.—No hi ha res que m'atipi tant com aquesta mena de temps pusil·lànim i mal educat que arriba a tenir el bon humor de passar-se quinze dies enters esfullant margaridoies tuberculoses sense acabar de determinar-se ni per un cantó ni per l'altre. Ens obliga a prendre la molèstia de decidir-nos per compte propi, i encara, sovint, per torna, ens obsequia amb alguna bromada de les seves. Ara hi som en aquesta època de les vaques magres. Però un hom no pot ésser tan romàntic que s'avingui incondicionalment a matar l'estona dedicant tota una carrandella de sonets desinflat a la *murruixa* histèrica que us fa el pam-i-pipa d'entre els llençols estant. Per això el meu company i jo vàrem tenir la gosadia de reptar apocalípticament amb quatre arronçaments de muscles, cabalístics i desesperats, la cara de poca-solta d'un capvespre de la setmana passada.

Aquest esmentat amic meu està fermament convençut que per tal d'acabar amb les incommensurables tares de la sofrida humanitat no resta altre mitjà que fer estrelles del món i tenir el bon humor d'infantar-lo de nou amb una mica més de seixant anys i d'experiència. Anàvem fent heroicament la nostre via—amb el *mosquetó* metamòrfic al punt de dalt—quan en girar una cantonada tota flairosa de perfums zoològics ens sorprengueren uns esgarips esfereïdors de categoria indefinible que em varen esverar els nervis i que aviat m'hagueren fet fer una temeritat ridícula. El meu company els va saludar amb una riallada estrepitosa i fantàstica. Però li va quedar glaçada als llavis com un avortament. Tot plegat era ben poca cosa: dues inefables mestressasses galtaplens que s'entretenien a desfer-se capriciosament la tannara amb els aristocràtics instruments incisius dels caps dels dits. De mica en mica el rictus capficador del meu acompanyant va degenerar en una ganyota sense importància.

Pocs moments després ens temptaren els vidres entelats d'un establiment acreditat de sang de bóta. Allí també es lluitava només que per foragitar l'enuig: qui amb les mosques engrixades que se li havien enamorat de la calba envernissada, qui amb la son comprometedora i desvergonyida que se li enganxava a les parpelles... Però, la disputa més interessant la sostenien mitja dotzena de bordegassots de la primera volada que gesticulaven com uns aprenents de redemptor. Tot plegat per ben poca cosa: per una soça de copes i per un cop de puny de l'Uzcudum. Vàrem sortir carregats de pebre i de desil·lusions,

deixant dintre el cul d'un vas de moscatell l'ànima que ens aguantava. El meu amic em va mirar per darrera vegada: al cap del nas se li recargolava un serpent de set cues que petava de dents de satisfacció.

L. de C. G.

Un dia

Un jorn a dos quarts d'una de la tarda i abans d'entrar al poble vaig trobar un pidolaire. Em demanà amb llàgrimes, ajut per l'amor d'un seu fill que estava morint-se en la més espantosa misèria. Jo la veritat, en aquells moments no duia a sobre un cèntim solament. Vaig confesar-li—i per cert amb molta pena—la meva situació. Ell va creurement mentider, millor dit, es va creure que tot era perquè no em donava la gana de protegir-lo. I per aquest error seu segurament, es posà furiós contra mi, i al mateix temps cridant i amenaçador, em digué:

—Sòu un malvat!. I em planta. Jo no en vaig fer esment i com si res no m'hagués passat em dirigeixo de nou vers a casa. Hi arribo. Dino. Me'n pujo cap a dalt. Entro a la meua cambra. Em sec davant la taula escriptori. Prenc un exemplar de la petita biblioteca que posseeixo. Em poso a fullejar-lo. Veig un gravat: un pare dut pels seus fills a l'asil dels pobres... Començo a pensar... a pensar... I em ve a la memòria aquella frase, pròpia d'un incult o bé d'un exaltat, que tan grollerament m'havia dirigit aquell pobre home, que segons ell tenia un fill a les portes de la mort. La repeteixo una, dues, tres, quatre, cinc vegades... El perdono, el lamento, i una veu misteriosa em diu que la meua vida és una gran cosa. Jo no ho vull creure; reflexiono i per fi trobo la solució exacta del problema, que tan difícil creia de resoldre, amb aquell pensament de *Qui perdona, és una gran persona*.

ACA

Dissabte, dia 13, Diada de les modistes

Mati a les 10.—Ofici amb acompanyament d'Orquestra.

A les 11.—Una sardana a la Plaça de la Constitució.

Tarda a dos quarts de 4.—Audició de sardanes a la Plaça de la Constitució.

A les 5.—Ball al Saló Gubau.

Nit a les 9.—Concert i Lluït Ball, en honor a les modistes, en el mateix local.

Tots els esmentats actes correran a càrrec de l'Orquestra Girona.

CONTES

JOANA

He sentit bellament la tardor, a Girona. En cada posta hi havia un rastre de sang esquinçada, part d'allà de les Guillerries, que contemplava recolzat a l'empit de la finestra de la meua cambra, a la barriada de Pedret. Al voltant de la finestra rónega, hi havien crescut les mulleroses, i els últims raigs de sol cada dia venien a entristir-les. Cavant mateix, vora la carretera de Banyoles, el riu, lliscava suau i fred com un enyorament duent a dintre seu les primeres pluges de muntanya; i, en venir la nit, el seu alé (una boira fina) s'estenia per la ciutat, i les punxes dels campanars s'aixecaven ben en l'aire per a guaitar de més a prop les estrelles, mentre a la Devesa branques innúmeres, porugues, tremolaven pressentint la nuditat i les nits de lluna fantàstiques i fredes de l'hivern...

Cada any, en tombar el setembre, em recordo de Joana, la bella amiga del bon temps d'estudiant.

Joana tenia una finestra emblanquinada, plena de Sol, amb una alfabreguera, una clavellina i una gàbia amb un pinsà, en la casa de la plaça de Sant Pere. Llavors, quan vaig conèixer-la, jo vivia a la barriada de Pedret, i cada matí, amb els llibres sota l'aixella, les mans a les butxaques de les calces i el cor tremoladís, me n'anava carrer avall, travessava la plaça de Sant Pere, tombava com aqueil qui va a Sant Daniel i per la Pujada del Rei Martí me n'anava a l'Institut, a classe de Física.

En aquella hora Joana solia aconduir l'ocell o bé prenia el sol tot areglant-se. En passar, de primer, no gosava a mirar-la sinó d'esquitllentes:

després vaig adornar-me que em torbava molt i que fins algun dia feia tard a classe. Però, com que Joana tenia uns rulls que li botien gràcilment sobre les espatlles, i una cara gentil com la flor de l'estepa blanca, i uns ulls serens, i era enjogassada com un vedellet, tant se me'n donava de les assignatures, i de mica en mica vaig enamorar-me'n.

I vingué el perdre hores, el fer alguna «campana» per mor de passar una altre vegada per davant de casa seva; després vingué el mirar, el somriure... fins que un dia vaig trobar-la al carrer de les Ballesteries. En veure-la em vingué tremolament en tot el cos, les cames se'm segaren i una terenyina d'averkonyiment se m'escorregué pels ulls. Vaig decidir, però, escometre-la. Ella, torbada, les galtes enrogides, en veure'm vora seu exclamà com un sospir:

—Gràcies a Déu que podrem parlar-nos!

I caminant poc a poquet, amanyagant les estones que passaven, vaig dir-li tot un davassall de coses. Però heu's ací que sobtadament vaig quedar-me sense saber que dir; unes idees atropellaven les altres i les paraules se'm fonien a la gola. Caminarem una bella estona callats i averkonyits l'un de l'altre, sense saber de què.

—Potser es pensava que era molt enraonadora— em digué, a la fi.—Doncs ja ho veu: sóc una tonta; no sé dir res...—I les llàgrimes entelaren els seus ulls tranquils.

Passats un dies ja ens trobàvem de tant en tant i des de la meua cambra obscura fantasiava projectes que segurament no es durien mai a terme. Però cada matí tenia un somriure d'esperança, i encara en tombar la plaça de Sant Pere, callia que copsés aquell adéu!, de la mà joganera de l'amiga.

E. ISERN I DALMAU.

(Continuarà)

**Saltencs subscriviu-se a aquest periòdic, sols
val 1'25 el trimestre**

Sastreria Jaume Bosch (a) Replans

Immillorable assortit de gèneres de totes classes per a vestits i abrics de gran novetat. Temporada d'hivern.

Preus molt econòmics

Carrer de la Princesa

SALT

Jaume Brugués (a) Tiranius

Especialitat en menjars, queviures i vins procedents de les principals comarques vinícoles de Catalunya; és serveixen a domicili.

SALT

Sastreria Moderna d'Andreu Serra Vilagran

Extens assortit de models i colors de moda, en vestits i abrics, sempre darreres novetats. Jaquetes i abrics per a senyores i senyoretetes. Ex-tallador de les millors sastreries de Barcelona i Amèrica.

Tall americà. Visiteu aquesta casa **Preus raonables.**

Carretera nova, 41

SALT

Vins i queviures de Josep Gironès (a) Panxut

Ultramarins, xampanyes de marca, torrons de les millors classes

Drogueria Torrent.

La més acreditada

Carrer de Sant Josep

SALT